

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษานี้มุ่งศึกษาผลของการกระจายรายได้ที่มีต่อการลดความยากจน และผลของการกระจายรายได้ที่มีต่อความยืดหยุ่นของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีต่อความยากจน (ความเร็วในการลดความยากจนเมื่อรายได้ประชาชาติสูงขึ้น) โดยใช้ข้อมูลแบบ Panel data ของธนาคารโลก (World Bank) ซึ่งประกอบด้วยประเทศจำนวน 70 ประเทศ และครอบคลุมช่วงเวลาระหว่างปี ค.ศ. 2001 – 2010 การศึกษานี้ได้ใช้แบบจำลอง Panel data analysis แบบ Fixed effect และ Random effect แล้วทดสอบว่าแบบจำลองไหนที่มีความน่าเชื่อถือมากกว่ากันด้วย Hausman test ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้ว การกระจายรายได้ไม่สามารถช่วยลดความยากจนลงได้ แต่สามารถช่วยได้ในทวีปบางแห่ง คือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเหตุผลที่การกระจายรายได้ที่ดีขึ้นสามารถช่วยลดความยากจนได้ในภูมิภาคต่าง ๆ ดังกล่าวอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ประเทศในภูมิภาคนี้ต่างเคยปกครองโดยระบอบเจ้าขุนมูลนาย ซึ่งทรัพย์สินส่วนใหญ่ของประเทศมักจะกระจุกอยู่กับชนชั้นนำเท่านั้น การที่รายได้มีการกระจายออกมาจากกลุ่มเจ้าขุนมูลนายจึงจะช่วยให้คนยากคนจนเข้าถึงแหล่งรายได้และทำให้ลดความยากจนลงมาได้
2. การเปิดเสรีและการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยทำให้เกิดชนชั้นกลางมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ในภูมิภาคเหล่านี้ พร้อมกับการกระจายรายได้ที่ดีขึ้นซึ่งสินทรัพย์ของชนชั้นกลางเริ่มมีมากขึ้น ประชาชนเหล่านี้ส่วนใหญ่มีรายได้จากค่าจ้างเงินเดือนซึ่งเพียงพอที่จะทำให้พ้นจากความยากจน
3. ความเข้มแข็งของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน (Community enterprises) ทำให้ชุมชนชนบทเริ่มที่จะมีรายได้จากการค้าและการทำธุรกิจมากขึ้น ส่งผลให้การกระจายรายได้ดีขึ้น และทำให้ประชาชนในภาคชนบทเริ่มมีรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพและไม่ยากจนอีกต่อไป
4. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน (Community-based tourism) ที่ประชาชนในชนบทสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลาย เช่น การให้ที่พักแก่นักท่องเที่ยว (Homestay) การจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม การนำเที่ยว การผลิตและจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก รวมทั้งกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการต่าง ๆ ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการสร้างรายได้ขึ้นในชุมชนชนบทและรายได้เหล่านี้กระจายไปถึงคนที่เคยยากจนด้วย

เพราะว่าคนจนสามารถเข้ามารับจ้างในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตสินค้าของที่ระลึก (Suriya, 2011)

5.2 ข้อเสนอแนะ

ตามที่การศึกษานี้ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าการกระจายรายได้ที่ดีขึ้นทำให้สามารถลดความยากจนได้ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยน่าจะมีสาเหตุมาจากการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และการท่องเที่ยวชุมชน ดังนั้นจึงขอเสนอแนะให้ภาครัฐมุ่งส่งเสริมผู้ประกอบการทั้งสามด้านให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะทำให้รายได้ไหลไปสู่ทั้งชนชั้นกลางและชุมชนชนบท ซึ่งจะทำให้การกระจายรายได้ดีขึ้น จากนั้นจึงน่าจะ สามารถหวังผลกระทบในส่วนของ การช่วยลดความยากจนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคชนบทได้ต่อไป